Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Lublinie.

II. ROCZNIK.

Część II.—Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1916 roku.

13.

Zgłaszanie uprawnień górniczych.

W Dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce zostało ogłoszonem rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 7. lutego 1916 r. dotyczące zgłoszenia uprawnień górniczych i zabezpieczenia należytości kopalnianych.

Na rozporządzenie to zwraca się uwagę z tem, że wszelkie zgłoszenia odkrywek i prośby o nadanie uprawnień górniczych skierowane do c. i k. Wojskowego urzędu górniczego w Dąbrowie na razie aż do dalszego zarządzenia pozostaną bez odpowiedzi.

14.

Odgraniczenie „ściślejszego“ i „dalszego“ obszaru wojennego.

Zmieniając postanowienia ogłoszone w tutejszym „Dzienniku urzędowym“ cz. III z r. 1915 Nr. 37, oznajmia się, że w myśl rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy Armii Qu. Op. Nro. 8028. została ustanowiona granica między ściślejszym i dalszym terenem wojennym w obrębie c. i k. obszaru okupowanego wzdłuż rzeki Bugu.

Obwody: Tomaszów, Hrubieszów i Chełm zostają wobec tego wcielone do dalszego terenu wojennego, przez co wydane tam specyalne zarządzenia przestają obowiązywać. Do legitymowania się w tych trzech obwodach obowiązują wyłącznie postanowienia rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z 25 sierpnia 1915 r. Nr. 35 Dz. Rozp.

15.

Ceny maksymalne skór garbowanych.

Poniżej ogłasza się ceny maksymalne skór garbowanych na sposób dębowy i skombinowany, ustanowione rozkazem c. i k. Wojsk. Gen. Gubernatorstwa do Nr. J. 1011 ex. 1916:

A. Skóry bydlęce i cielęce.

GATUNEK				Cena za kg. K.	Cena za kg. h.
Blanki (także kipsy) w całości lub w połówkach		poniżej 4 mm. grubości	na biało	12	40
			na czarno	10	40
		4 do 5 mm. gruba	na biało	12	—
			na czarno	10	—
Skóry brandzlowe (do 3 mm. grubości*)		w całości lub w połówkach ze skór bydlęcych i cielęcych, kipsy i bittlingi		11	20
		z karków i odpadków		10	40
Skóry wierzchnie	ze skór cielęcych		białe	18	—
			czarne gładkie	17	—
			czarne groszkowe	16	—
	Ze skór bydlęcych kipsów i bittlingów	poniżej 1.5 mm. grubości	białe	15	20
			czarne gładkie	14	40
			czarne groszkowe	13	60
		od 1.5 do 2.5 mm. grubości	białe	14	40
			czarne gładkie	13	60
			czarne groszkowe	12	80
		ponad 2.5 mm. grubości	białe	13	20
			czarne gładkie	12	40
Skóry podeszwowe (nie z byków i bawołów)		Waszledry	w połówkach lub w całości	8	80
			krupony	10	10
			karki	7	85
			odpadki	6	70
		Zalledry	w połówkach lub w całości	9	60
			krupony	11	50
			karki	8	—
			odpadki	7	20

*) Miarodajną jest grubość przy zwykłym sposobie mierzenia, to jest 10 cm. od linji cięcia, a mianowicie w środku grubości grzbietu, względnie brzucha (karki i odpadki).

SKÓRY PODESZWOWE Z BYKÓW i BAWOŁÓW.

a) Z byków przy wszystkich sposobach garbowania:		koron taniej za 1 kg.
w połówkach o	0.50	
krupony, karki i odpadki o	1.00	
b) Z bawołów przy wszystkich sposobach garbowania:		
połówki, krupony, karki, odpadki o . . .	2.00	

B. **Skóry końskie.**

Brandzole w całości za kg. w koronach i halerzach	9	60
Karki końskie „ „ „ „	10	35
Szyldy końskie „ „ „ „	3	65

C. **Wspólne postanowienia.**

1) Wyżej wymienione ceny maksymalne płaci się tylko za skórę najlepszego garbowania i wyrobu ze skór bez lub prawie bez cięcia, bez śnieci i pędraków albo najwyżej z pojedyńczymi ale zrośniętymi pędrakami.

Za obciążony, lub mniej wartościowy towar płaci się odpowiednio niższe ceny.

Umowy nie odpowiadające tym przepisom na niekorzyść kupującego, są nieważne,

2) Maksymalne ceny, które zarazem uwzględniają koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiązania i wysyłki aż do stacyi załadowania, obowiązują garbarzy przy sprzedaży.

3) Przy handlu hurtowym, to jest w rozumieniu niniejszego rozporządzenia w stosunkach firm handlujących skórą z odsprzedającymi, z wielkimi przemysłowcami, przerabiającymi skóry lub ze stowarzyszeniami przemysłowców, przerabiających skóry na małą skalę, można do cen maksymalnych doliczyć dodatek do 3%. Ceny te zawierają także koszta będącego w zwyczaju opakowania lub zawiezienia i wysyłki towaru aż do stacyi załadowania.

4) Przy drobnym handlu wolno żądać dodatku do 10% do cen maksymalnych wymienionych pod A i B.

5) Przy drobiazgowej sprzedaży ciętej skóry (wycięcia skóry) nie wolno żądać wyższych cen nad te, które się okazują jako należne na podstawie wyżej oznaczonych cen maksymalnych przy uwzględnieniu dotychczas w zwyczaju będącego sposobu obliczenia cen za poszczególne części ciętej skóry.

6) Wymienione rodzaje skór wolno sprzedawać tylko podług wagi.

D. **Dalsze postanowienia.**

Dla miejscowości zanadto oddalonych od miejsc położonych w obrębie zarządu gubernialnego, w których się skóry wyrabia, dalej dla miejscowości nie leżących przy stacyi kolejowej lub okrętowej, albo przy zachodzących szczególnych stosunkach miejscowych, może Komenda Obwodowa od czasu do czasu ustanowić stosowny dodatek na koszta dowozu, który jednak nie będzie wyższy od 5% cen maksymalnych.

E. **Zakaz obciążania skóry.**

Obciążanie skóry materyałami, nie służącymi do garbowania lub niepotrzebnymi do dalszego wyrobu skóry, jest zabronione.

Użycie materyałów obciążających jak: baryum, magnezyum, ołowiu, soli cynowych, lub innych mineralnych soli, jakoteż glukozy (brylantyny), dekstryny, melasy i podobnych organicznych materyałów dozwolone jest tylko dla celów blichowania i appretury (przyprawiania) skóry, a to tylko w małych ilościach.

Nadmierne napełnienie skóry materyałami garbowymi lub tłuszczem jest również zabronione.

F. **Postanowienia karne.**

1) Kto za skórę żąda wyższej ceny, lub kto w myśl niniejszego rozporządzenia nie przysługującego mu świadczenia ubocznego jakiejkolwiekbądź treści dla siebie lub dla trzeciej osoby żąda, przyrzeka, wykonywa lub przyjmuje.

2) kto umyślnie lub przez zaniechanie przykazanej staranności jakimkolwiekbądź sposobem do tego się przyczynia, że osoba uprawniona do sprzedaży, lub pośrednicząca przy sprzedaży działa wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia,

3) kto przeciwdziałanie postanowieniom niniejszego rozporządzenia przez kogokolwiekbądź lub jakimkolwiekbądź sposobem popiera lub zataja,

4) kto stawiając choćby tylko bierny opór, wzbrania się sprzedawać w granicach cen maksymalnych czy to skórę zajęciem obłożoną Stacyi Odbiorczej przy Komendzie Obwodowej w Radomiu, czy też od zajęcia zwolnione zapasy skór dla celów dalszej sprzedaży lub konsumpcyi, lub kto po wydaniu mu skóry takową ukrywa, względnie w celach spekulacyjnych nabywa i tym sposobem od konsumpcyi ją usuwa, ulegnie wymierzonej przez c. i k. Komendę Obwodową karze pieniężnej do 5000 K, względnie karze aresztu do 6 miesięcy, o ile czyn ten nie podlega surowszej karze.

Tejsamej karze podlegają także ci, którzy za skórę wprowadzoną do krajów okupowanych żądają więcej, aniżeli wymaga tego stosowny zarobek, taksamo i ci, którzy za towary wyrabiane ze skóry, lub za uskutecznione naprawy żąda cen, które nie zostają w żadnym stosunku do kosztów (środków produkcyi i wynagrodzenia za pracę).

C. i k. Komenda Obwodowa zastrzega sobie prawo skonfiskowania i zlicytowania skór na koszt posiadacza na wypadek powtórzenia czynu karygodnego w odniesieniu do zatajenia zapasów skóry.

Niniejsze rozporządzenie które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, nie narusza w niczem postanowień t. m. rozporządzenia (E. Nr, 5147 ex. 1915) w odniesieniu do zajęcia skór.

Lublin, 15 Lutego 1916 r.

16.

Koszta kuracyi i utrzymania dla osób cywilnych.

W myśl rozkazu c. i k. generalnego gubernatorstwa wojskowego z 27 stycznia 1916 r. I. Nr. 2344, koszta kuracyi i utrzymania dla chorych inkwizytów i robotników z oddziałów robotniczych cywilnych, leczących się w szpitalach cywilnych, ponosi Zarząd wojskowy. Taksa kuracyi i utrzymania dla tych chorych, jakoteż dla chorych osób wojskowych w cywilnych szpitalach tut. obszaru okupowanego wynosi 2 Kor. 20 hal. dziennie za jedną osobę.

Dla wszystkich innych chorych osób cywilnych, które na polecenie Komendy (Zakładu) Zarządu wojskowego do cywilnego szpitala oddane zostaną, ma wprawdzie Komenda, zarządzająca odstawienie, cywilnemu szpitalowi urosłe koszta kuracyi i utrzymania zapłacić, jednakowoż ma się te koszta później od tych chorych osób albo od ich — do utrzymywania obowiązanych — krewnych, a — w razie niezamożności tychże — od przynależnej gminy ściągnąć.

17.

Zamachy na koleje żelazne.

W myśl rozporządzenia c. i k. Generalnego Gubernatorstwa wojskowego będzie każdej osobie, której się uda udaremnić zamach na koleje żelazne i przytrzymać sprawców, względnie przyczynić się istotnie do ujęcia tychże, wypłacanem wynagrodzenie w kwocie 200 Kor. Jeżeli w udaremnieniu zamachu, względnie w ujęciu sprawcy, będzie brało udział więcej osób, będzie owo wynagrodzenie podzielone pomiędzy te osoby.

C. i k. generalne Gubernatorstwo wojskowe zastrzegło sobie w poszczególnych wypadkach podwyższenie tej premii.

18.

Termin ostateczny do wydawania bieżących patentów.

Świadectwa przemysłowe i handlowe dla przedsiębiorstw, które już istnieją, będzie sie wydawać w zwykłych warunkach tylko do 31 marca 1916 r. Do tego samego terminu można, bez narażenia się na karę, prostując nieodpowiadającą prawdzie deklaracyę, podać się o patent wyższej klasy, odpowiadający rzeczywiście prowadzonemu przedsiębiorstwu.

Po upływie tego terminu podpada ten, który prowadzi przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe, a który nie wykupił właściwego patentu, karze ustawowej, do trzykrotnej wartości taksy patentowej.

Aby tego uniknąć, wzywa się wszystkie osoby, które prowadzą jakiekolwiek przedsiębiorstwo, podpadające opłacie patentowej, żeby, jeśli jeszcze nie wykupiły przepisanego patentu za rok 1916, zgłosiły się w przepisanym czasie celem wykupienia patentu w c. i k. Komendzie obwodowej (oddz. skarbowy).

19.

Przyjmowanie mieszkańców obszaru okupowanego do służby skarbowej.

Zwraca się ponownie uwagę na ogłoszenie w dzienniku urzędowym Cz. II. z r. 1915 Nr. 23 odnośnie do przyjmowania dobrowolnie się zgłaszających mieszkańców obszaru okupowanego do prowizorycznej służby skarbowej z tem, że służba ta przedstawia się jako sposobność otrzymania korzystnej posady w służbie publicznej dla znajdujących się bez zajęcia, inteligentniejszych mężczyzn o nieposzlakowanej opinii i odpowiedniem uzdolnieniu.

Termin do wnoszenia podań został przedłużonym do dnia 25 marca. Podania ma się wnosić do tego dnia w obwodowej komendzie straży skarbowej w Lublinie ul. Szopena l. 9.

Warunki przyjęcia są zamieszczone w wyżej wymienionem obwieszczeniu.

20.

Zarządzenia w celu zwalczenia epidemii tyfusu plamistego w mieście Lublinie.

OBWIESZCZENIE.

Dla zapobieżenia rozszerzaniu się epidemii tyfusu plamistego, panującej w żydowskiej części miasta – zarządza się zamknięcie tejże w następujących miejscach:

1) Na skrzyżowaniu się ul. Początkowskiej i Św. Ducha,
2) Przy Krakowskiej bramie,
3) Na uliczce odgałęziającej się od Jezuickiej ku Rynkowi,
4) Na rogu ul. Jezuickiej i ul. Dominikańskiej,
5) Na ul. Podwale.

Zadaniem postawionych tamże posterunków wojskowych jest zwracać uwagę na niebezpieczeństwo zakażenia się tyfusem plamistym i czuwać nad tem, aby osoby wojskowe nie udawały się do tej zakażonej części miasta. W pobliżu posterunków, na miejscach widocznych należy umieścić tablice, wielkich rozmiarów, zaopatrzone rysunkiem trupiej główki i napisem „tyfus plamisty – niebezpieczeństwo zarażenia się“ w języku polskim i niemieckim.

Równocześnie zarządzam zamknięcie wszystkich zakladów publicznych, znajdujących się w tej części miasta, jako to: kościołów, synagog, domów modlitwy, szkół w ogóle (chederów), ochronek, ogródków freblowskich i t. d.

X 13

Uczęszczać do szkół, położonych w innych częściach miasta, przez dzieci mieszkające w zakażonej dzielnicy – zabraniam.

Obowiązkiem Magistratu jest czuwać nad ostrem stosowaniem przepisów targowo-policyjnych.

Zarządzenia powyższe wchodzą w życie z dniem 14 lutego 1916 r. i obowiązywać będą aż do odwołania.

21.

Bezprawna sprzedaż drzewa.

Do wszystkich wójtów gmin!

Polecam podać do ogólnej wiadomości, że drzewa budulcowego, wydanego pogorzelcom w c. i k. Komendzie obwodowej w Lublinie, celem odbudowania ich budynków, nie wolno sprzedawać ani też darmo odstępować.

Przekraczający ten zakaz karani będą grzywną w wysokości dziesięciokrotnej wartości odstąpionego drzewa i pozatem aresztem.

22.

Odpoczynek niedzielny i świąteczny w handlu i przemyśle.

OBWIESZCZENIE.

1) W niedzielę i dni świąteczne nakazane, mają być sklepy zamknięte.

Wyjęte od tego postanowienia są:

a) sklepy z środkami żywności, te muszą pozostać otwarte przed południem od godziny 8-ej do 11-ej i po południu od 6-ej do 7-ej;

b) sklepy z przedmiotami codziennego użytku i zakłady fryzjerskie, te przed południem mają być otwarte od godziny 8-ej do 11-ej;

c) sklepy tytoniowe (trafiki), jeśli w nich wyłącznie tylko przetwory tytoniowe sprzedają, mają być wszystkie otwarte przed południem od 8-ej do 12-ej po południu, zaś co niedzieli i święta od 2-ej do 8-ej po kolei, którą Magistrat oznaczy;

d) restauracye i cukiernie mają być zamknięte tylko w wielką sobotę i w dzień Bożego Ciała w czasie procesyi.

2) W zakładach przemysłowych i fabrykach, które dziennych zarobników zatrudniają, jest praca w niedziele i dni świąteczne wzbroniona.

Wyłączone od tego postanowienia są:

a) fabryki lodu i zakłady elektryczne;

b) wodociągi;

c) zakłady przemysłowe i fabryki, w których ruch nie może być przerywany. Te zakłady mają do Komendy obwodowej wnieść prośbę o pozwolenie utrzymania ruchu także w niedziele i święta.

3) Dniami świątecznymi są: dzień 1-szy i 6-ty stycznia, 2. lutego, 25. marca, niedziela i poniedziałek Wielkiejnocy, dzień Wniebowzięcia, niedziela i poniedziałek Zielonych Świątek, dzień Bożego Ciała, 29. czerwca, 15. sierpnia, 8. września, dzień Wszystkich Świętych, 8., 25. i 26. grudnia.

4) W niedzielę Wielkanocną i Zielonych Świątek, w dzień Bożego Ciała i 25. grudnia mają być zamknięte także zakłady w art. I. a) i b) i w art. II., c) wymienione.

5) Przekroczenia niniejszego rozporządzenia będą karane grzywną do 2000 Koron, albo aresztem do sześciu miesięcy.

6) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10. lutego r. b.

Lublin, dnia 1. lutego 1916.

X.14

23.

Wywóz towarów z obszaru okupowanego i ruch handlowy na obszarze okupowanym.

OBWIESZCZENIE.

1. Wywóz do monarchii.

Wywóz z obszaru okupowanego do monarchii Austryacko-Węgierskiej jest w odniesieniu do następujących towarów zakazany:

1) Zboże (pszenica, mieszanka t. j. pszenica z żytem), żyto, jęczmiona wszystkich gatunków, owies, kukurydza, hreczka, proso;

2) Mąka i produkty mączne, słód i wszelkiego rodzaju produkty słodowe, piwo;

3) Owoce strączkowe (fasola, koński ząb, groch, soczewica, wyka, łubin);

4) Ziemniaki i buraki wszelkiego rodzaju jako też produkty ich przetworu, cukier;

5) Karma treściwa wszelkiego rodzaju (makuchy, rzepakowe i lniane, jakoteż inne stałe pozostałości przy fabrykacyi tłustych olejów, także w formie mielonej, karma treściwa z melasu, kwiat słodowy, wytłoczyny piwa i t. p.);

6) Nasienie rzepakowe i buraczane, siemię lniane i konopne, mak, nasienie koniczyny, nasienie rzepy, seradella i esparsetta, nasiona wszystkich rodzajów traw;

7) Siano, siano z koniczyny, słoma i sieczka;

8) Bydło rogate i świnie, owce, kozy;

9) Konie;

10) Drób wszelkiego rodzaju;

11) Mięso świeże i przyrządzone, dziczyzna, świeże i konserwowane ryby;

12) Jaja, mleko i produkty mleczne;

13) Tłuszcze do potraw roślinne i zwierzęce wraz ze słoniną;

14) Techniczne tłuszcze i kwasy tłuszczowe, tłuszcze kostne, tłuste oleje, łój zwierzęcy i prasowany;

15) Garbnik i ekstrakty garbnicze;

16) Żywica i kalafonja, terpentyna i olej terpentynowy;

17) Kości, odpadki z kości, rogi, pazury i ich produkty przetwórcze;

18) Wszelkie gałgany;

19) Wełna owcza, włosień koński i inny;

20) Skóry wszelkiego rodzaju z wyłączeniem skór galanteryjnych;

21) Surowe i garbowane skóry i futra;

22) Wszelkie sole potasowe, fosfaty, sole nawozowe, nawóz sztuczny, a także nawozy wytwarzane z azotu powietrznego;

23) Drzewo budulcowe, użytkowe i opałowe;

24) Maź pogazowa jakoteż wszystkie ciężkie i lekkie oleje z mazi pogazowej.

2. Wywóz do innych krajów.

Wywóz z obszaru okupowanego do innych krajów po za monarchję Austryacko-Węgierską jest wzbroniony w odniesieniu do tych wszystkich artykułów, których wywóz z monarchii Austryacko-Węgierskiej jest wzbroniony.

3. Pozwolenie na wywóz.

Prośby o pozwolenie na wywóz towarów wymienionych w artykule 1.) i 2.) należy wnosić do Komendy Obwodowej.

X 15

4. Pozwolenie na kupno.

Kupno towarów, których wywóz artykułem 1.) jest zakazany, w celu dalszej sprzedaży w stanie nie przerobionym albo w celu wywozu może odbywać się tylko na podstawie zezwolenia Komendy Obwodowej, albo zezwolenia na wywóz w myśl artykułu 3).

Uzyskane pozwolenie na kupno może być każdej chwili cofnięte przez władzę, która pozwolenie na kupno lub na wywóz udzieliła.

5. Ruch handlowy pomiędzy poszczególnymi obwodami obszaru okupowanego.

Wywóz do innego obwodu towarów wymienionych w artykule 1.) dalej tych towarów, których wywóz z monarchii jest dozwolony tylko na podstawie certyfikatu Urzędu Wywiadowczego, jest wzbroniony. – Wyjątkowo może Komenda Obwodowa udzielić pozwolenia na wywóz.

Ruch handlowy dla innych towarów pomiędzy obwodami jest dozwolony.

6. Postanowienia karne.

Przekroczenia artykułu 2.) lub 4.) – o ile postępek taki nie podpada pod surowsze postępowanie karne, karać będzie Komenda Obwodowa grzywną do stu tysięcy koron, albo aresztem do pięciu lat. Obok kary może nastąpić konfiskata towarów, będących własnością zasądzonego.

Gdy towary były już sprzedane, może i cena kupna być ogłoszona za przepadłą.

Przekroczenia artykulów 1.) i 5.) będą karane grzywną do 2000 Koron, albo aresztem do sześciu miesięcy.

7. Od kiedy rozporządzenie obowiązuje.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie natychmiast.

Lublin, dnia 1 lutego 1916.